

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 44

Rozeslána dne 22. května 1992

Cena Kčs 4,50

O B S A H:

217. Zákon, kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 287/1991 Sb.)
218. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší)
219. Nariadenie vlády Slovenskej republiky o postupe pri obstarávaní štátnej výstavby
220. Nariadenie vlády Slovenskej republiky o odbornej spôsobilosti pracovníkov obecnej polície
221. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 145/1991 Sb., o usměrňování mzdových prostředků rozpočtových a příspěvkových organizací, ve znění vyhlášek federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 274/1991 Sb., č. 359/1991 Sb., č. 470/1991 Sb. a č. 532/1991 Sb.

217

ZÁKON

ze dne 22. dubna 1992,

kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění pozdějších předpisů
(úplné znění č. 287/1991 Sb.)

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. § 8 odst. 1 písm. f) zní:

„f) vydává osvědčení o původu zboží;“.

2. Za § 12 se vkládají nové § 12a až 12j, které včetně nadpisů znějí:

„Povinnosti a oprávnění příslušníka celní správy při služebních úkonech a služebních zákrocích

§ 12a

(1) Při služebních úkonech a služebních zákrocích je příslušník celní správy povinen dbát cti, vážnosti

a důstojnosti fyzických osob i své vlastní a nesmí připustit, aby jim v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a aby případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním úkonem nebo služebním zákrokem.

(2) Služebním úkonem se rozumí úkon příslušníka celní správy při provádění celní kontroly.

(3) Služebním zákrokem se rozumí opatření učiněné příslušníkem celní správy v rámci zákonných oprávnění, směřující proti fyzické osobě, která porušuje zákony a další obecně závazné právní předpisy, způsobem uvedeným v § 12h odst. 1 a v § 14a až 14h.

(4) Příslušník celní správy je povinen při služebním úkonu nebo služebním zákroku spojeným se zásahem do práv nebo svobod fyzických osob poučit je,

pokud to okolnosti případu dovolují, o jejich právech; v opačném případě je poučí bez zbytečného odkladu.

§ 12b

Príslušník celní správy není povinen provést služební zákrok, jestliže

- a) k němu nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a jestliže povaha služebního zákroku takové odborné vyškolení nebo vycvičení vyžaduje, nebo
- b) tomu brání povinnost splnit jiný úkol, jehož nesplnění by způsobilo zřejmě závažnější následky než neprovedení služebního zákroku.

§ 12c

(1) Příslušník celní správy je při služebním zákroku povinen, pokud to povaha a okolnosti případu dovolují, použít odpovídající výzvy.

(2) Pokud to povaha služebního zákroku vyžaduje, použije příslušník celní správy před výzvou slov „Jménem zákona!“.

(3) Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího příslušníka celní správy.

§ 12d

(1) Příslušník celní správy je povinen při výkonu svých oprávnění prokázat svou příslušnost k celní správě, pokud to povaha a okolnosti služebního úkonu nebo služebního zákroku dovolují.

(2) Příslušník celní správy prokazuje svou příslušnost k celní správě služebním stejnokrojem, při výkonu služby označeným identifikačním číslem, nebo služebním průkazem příslušníka celní správy nebo ústním prohlášením „celní správa“.

(3) Ústním prohlášením „celní správa“ prokazuje příslušník celní správy svou příslušnost k celní správě pouze ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují prokázat tuto příslušnost služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem příslušníka celní správy. Služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem příslušníka celní správy se příslušník celní správy prokáže ihned, jakmile to okolnosti služebního zákroku dovolí.

§ 12e

Okolnosti, která nedovoluje poučení fyzické osoby o jejích právech podle § 12a odst. 4 nebo která nedovoluje použít výzvy podle § 12c odst. 1 nebo která nedovoluje prokázání příslušnosti k celní správě podle § 12d odst. 1, je zejména bezprostřední napadení příslušníka celní správy a bezprostřední ohrožení života nebo zdraví jiné fyzické osoby.

§ 12f

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Příslušník celní správy je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od toho, kdo může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného či-

nu nebo přestupku souvisejícího s dovozem, vývozem nebo průvozem zboží a jejich pachatele, a v případě potřeby ho vyzvat, aby se v přiměřené lhůtě dostavil na celnici k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(2) Každý je povinen výzvě nebo požadavku podle odstavce 1 vyhovět.

(3) Vysvětlení může odepřít pouze ten, kdy by jím sobě, svému příbuznému v řadě přímé, sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu anebo jiným fyzickým osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťoval jako újmu vlastní, způsobil nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek, anebo kdo by jím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(4) Příslušník celní správy je povinen předem fyzickou osobu poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavce 3 a sdělit jí základní údaje o předmětu požadovaného vysvětlení.

(5) Kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělků (dále jen „náhrada“). Náhradu poskytuje celnice.

(6) Nárok na náhradu podle odstavce 5 zaniká, jestliže jej oprávněná osoba neuplatní do tří dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být tato osoba poučena.

(7) Nevyhoví-li fyzická osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předvedena na celnici k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(8) Protokol o podání vysvětlení musí být sepsán s fyzickou osobou po jejím předvedení; po jeho sepsání příslušník celní správy tuto osobu propustí.

(9) O předvedení sepiše příslušník celní správy úřední záznam.

§ 12g

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

(1) Prokázání totožnosti znamená prokázání jména a příjmení, data narození a místa trvalého pobytu, popřípadě místa přechodného pobytu^{1a)} fyzické osoby.

(2) Příslušník celní správy je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu

- a) podezřelou z páchání trestného činu nebo přestupku anebo podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku v souvislosti s dovozem, vývozem nebo průvozem zboží, nebo
- b) od které je vyžadováno vysvětlení podle § 12f odst. 1, nebo
- c) která se zdržuje v celním pohraničním pásmu.

Tato osoba je povinna výzvě vyhovět.

^{1a)} Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

(3) Po zjištění totožnosti osoby uvedené v odstavci 2 písm. c) příslušník celní správy tuto osobu ihned propustí, jestliže se nejedná o fyzickou osobu hledanou nebo pohřešovanou. Jedná-li se o fyzickou osobu hledanou pro důvodné podezření ze spáchání trestného činu, neprodleně ji předá orgánům Policie České republiky nebo Policejního sboru Slovenské republiky (dále jen „policejní orgán“). V případě fyzické osoby pohřešované vyrozumí toho, kdo pohřešování této osoby oznámil, popřípadě ji předá příslušnému orgánu nebo zákonnému zástupci.

(4) Odmítne-li osoba uvedená v odstavci 2 prokázat svou totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po předchozím poskytnutí potřebné součinnosti k prokázání své totožnosti, je příslušník celní správy oprávněn tuto osobu předvést na celnici k provedení služebních úkonů za účelem zjištění její totožnosti nebo objasnění věci.

(5) Nezjistí-li příslušník celní správy totožnost fyzické osoby předvedené podle odstavce 4 do 12 hodin od předvedení ani na základě sdělených údajů v evidencích obyvatel a je-li podezření, že předvedená fyzická osoba uvádí nepravdivé údaje o své osobě, předá ji nejbližšímu policejnímu orgánu.

(6) O předvedení sepíše příslušník celní správy úřední záznam.

§ 12h

Oprávnění odebrat zbraň

(1) Příslušník celní správy je oprávněn přesvědčit se, zda předváděný nemá u sebe zbraň,^{1b)} kterou by mohl ohrozit svůj život nebo zdraví anebo život nebo zdraví jiné fyzické osoby, a odebrat ji.

(2) Příslušník celní správy je povinen při propuštění předvedeného vrátit mu proti podpisu zbraň odebranou podle odstavce 1. Brání-li zákonné důvody odebranou zbraň vrátit, vystaví příslušník celní správy předvedenému potvrzení o odebrání zbraně.

§ 12i

Oprávnění k omezení volného pohybu fyzické osoby chovající se násilně

(1) Příslušník celní správy může tomu, kdo se chová násilně vůči němu nebo vůči jinému anebo ničí majetek, po marné výzvě, aby od takového jednání upustil, omezit možnost volného pohybu.

(2) Omezení volného pohybu může trvat pouze po dobu, než fyzická osoba od násilného chování upustí nebo než bude předána nejbližšímu policejnímu orgánu, nejdéle však dvě hodiny; přitom musí být této osobě umožněno sedět, popřípadě vykonávat hygienické potřeby.

(3) O důvodech použití tohoto oprávnění sepíše příslušník celní správy úřední záznam.

§ 12j

Oprávnění zakázat vstup na určená místa

Příslušník celní správy je oprávněn přikázat kaž-

dému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval, jestliže to vyžaduje zabezpečení provádění celní kontroly.“

3. § 14 včetně nadpisů zní:

„Použití donucovacích prostředků a zbraně příslušníky celní správy

§ 14

Donucovací prostředky

(1) Použitím donucovacího prostředku má být dosaženo účelu sledovaného služebním zákrokem; přitom se použije pouze takového donucovacího prostředku, který je nezbytně nutný k překonání odporu toho, kdo se dopouští protiprávního jednání. O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje příslušník celní správy podle konkrétní situace tak, aby tomu, proti komu zakročuje, nezpůsobil újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání.

(2) Před použitím donucovacích prostředků je příslušník celní správy povinen vyzvat toho, proti komu zakročuje, aby upustil do protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito některého z donucovacích prostředků. Od výzvy a výstrahy může upustit jen v případě, že je sám napaden, nebo je-li zjevně a bezprostředně ohrožen život nebo zdraví jiné fyzické osoby a věc nesnese odkladu.

(3) Donucovacími prostředky jsou:

- hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany,
- slzotvorné prostředky,
- obušek,
- pouta,
- služební pes,
- technické a jiné prostředky k zabránění odjetí vozidla a k násilnému zastavení vozidla,
- úder střelnou zbraní,
- hrozba namířenou střelnou zbraní,
- varovný výstřel do vzduchu.“

4. Za § 14 se vkládají nové § 14a až 14k, které včetně nadpisů znějí:

„§ 14a

Použití hmatů, chvatů, úderů a kopů sebeobrany, slzotvorných prostředků a obušku

(1) Příslušník celní správy je oprávněn použít hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany, slzotvorné prostředky a obušek, aby

- zajistil bezpečnost vlastní nebo bezpečnost jiné fyzické osoby před protiprávním útokem, není-li po marné výzvě od útoku upuštěno, útok bezprostředně hrozí, trvá nebo podle všech známek bude pokračovat,
- zabránil výtržnosti, rvačce, fyzickému napadání

^{1b)} § 89 odst. 5 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon.

fyzických osob nebo úmyslnému poškození majetku,

- c) předvedl nebo zadržel fyzickou osobu, která klade aktivní odpor,
- d) zabránil násilnému vstupu nepovolaných fyzických osob do chráněných objektů celní správy nebo na místa, kam je vstup zakázán.

(2) Hmaty a chvaty sebeobraný, které neohroží zdraví nebo život fyzické osoby, je příslušník celní správy oprávněn použít, aby předvedl toho, kdo klade pasivní odpor.

§ 14b

Použití pout

Příslušník celní správy je oprávněn použít pouta

- a) ke spoutání zadržené fyzické osoby, která klade aktivní odpor nebo napadá jiné fyzické osoby nebo příslušníka celní správy anebo poškozuje majetek, po marné výzvě, aby od takového jednání upustila, nebo je-li nebezpečí, že se pokusí o útěk,
- b) ke vzájemnému připoutání dvou či více předváděných nebo zadržených fyzických osob za podmíněk uvedených v písmenu a),
- c) při provádění služebních úkonů se zadrženými fyzickými osobami, jestliže se chovají násilně vůči příslušníkovi celní správy nebo jiné fyzické osobě anebo ničí majetek.

§ 14c

Použití služebního psa

(1) Příslušník celní správy je oprávněn použít služebního psa

- a) aby zajistil bezpečnost vlastní nebo bezpečnost jiné fyzické osoby, není-li po marné výzvě upuštěno od útoku, útok bezprostředně hrozí, trvá nebo podle všech známek bude pokračovat,
- b) aby zabránil výtržnosti, rvačce, fyzickému napadání fyzických osob nebo úmyslnému poškození majetku,
- c) aby zabránil násilnému vstupu nepovolaných fyzických osob do chráněných objektů celní správy nebo na místa, kam je vstup zakázán,
- d) k pronásledování fyzické osoby, která v blízkosti státních hranic po marné výzvě nezastaví, snaží se uniknout a nemůže být jiným způsobem zadržena,
- e) k pronásledování fyzické osoby na útěku, má-li být zadržena,
- f) aby donutil ukrývající se fyzickou osobu opustit úkryt, má-li být zadržena.

(2) Příslušník celní správy používá služebního psa s náhubkem. Jestliže to povaha a intenzita útoku, po případě překonání odporu fyzické osoby vyžaduje, použije služebního psa bez náhubku.

§ 14d

Použití technických a jiných prostředků k zabránění odjetí vozidla a k násilnému zastavení vozidla

(1) Příslušník celní správy je oprávněn použít k zabránění odjetí vozidla technické a jiné prostředky v případě, že se řidič vozidla odmítá i po opakované výzvě podrobit služebním úkonům prováděným příslušníkem celní správy a z jeho jednání je zřejmé, že s vozidlem chce z místa odjet.

(2) Příslušník celní správy je oprávněn použít v celním pohraničním pásmu zastavovací pás a jiné prostředky k násilnému zastavení vozidla, jehož řidič na opakovanou výzvu nebo znamení dané podle zvláštních předpisů^{1c)} nezastaví, jestliže

- a) je důvodné podezření, že se pokusí o násilný přejezd státních hranic,
- b) je důvodné podezření, že se ve vozidle přepravují pachatelé některého zvlášť závažného úmyslného trestného činu^{1d)} nebo věci pocházející z této trestné činnosti.

(3) Za jiné prostředky podle odstavců 1 a 2 se považuje zejména služební vozidlo, povoz, stavební mechanismy a jiné překážky.

§ 14e

Použití úderu střelnou zbraní

Příslušník celní správy je oprávněn použít úderu střelnou zbraní v sebeobraně, zpravidla při zápase s útočníkem, a dostane-li se do tísně.

§ 14f

Použití hrozby namířenou střelnou zbraní

Příslušník celní správy je oprávněn použít hrozby namířenou střelnou zbraní, aby

- a) zajistil bezpečnost vlastní nebo bezpečnost jiné fyzické osoby,
- b) zabránil násilnému vstupu nepovolaných fyzických osob do chráněných objektů celní správy nebo na místa, kam je vstup zakázán,
- c) překonal odpor směřující ke zmaření jeho služebního zákroku.

§ 14g

Použití varovného výstřelu

Příslušník celní správy je oprávněn použít varovný výstřel do vzduchu jen v případech, ve kterých je oprávněn použít zbraně.

§ 14h

Použití zbraně

(1) Příslušník celní správy je oprávněn nosit služební zbraň při plnění služebních povinností podle to-

^{1c)} Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech silničního provozu (pravidla silničního provozu), ve znění vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 24/1990 Sb.

^{1d)} § 41 odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb.

hoto zákona, jakož i při plnění služebních povinností podle zvláštních předpisů.^{1c)}

(2) Příslušník celní správy oprávněný nosit zbraň podle odstavce 1 je oprávněn použít zbraň jen v těchto případech:

- a) aby v případě nutné obrany odvrátil přímo hrozící nebo trvající útok proti jeho osobě nebo útok na život nebo zdraví jiné fyzické osoby,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) aby zamezil útěku osoby důvodně podezřelé ze spáchání zvláště závažného úmyslného trestného činu, kterou nemůže jiným způsobem zadržet,
- d) aby v celním pohraničním pásmu přinutil k zastavení dopravní prostředek, jehož řidič na opětovnou výzvu nebo znamení dané podle zvláštních předpisů^{1c)} nezastaví, a nelze-li jej zastavit jiným způsobem,
- e) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje chráněný objekt celní správy, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku,
- f) aby zneškodnil zvíře bezprostředně ohrožující život nebo zdraví fyzických osob.

(3) Zbraní se podle odstavce 1 rozumí zbraň střelná, bodná, výbušniny, speciální výbušné předměty a speciální náloživo.

(4) Použití zbraně příslušníkem celní správy v případech uvedených v odstavci 2 písm. a) až e) je přípustné pouze tehdy, jestliže použití donucovacích prostředků by bylo zřejmě neúčinné.

(5) Příslušník celní správy je povinen před použitím zbraně vyzvat toho, proti komu zakročuje, aby upustil od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použito zbraně. Před použitím střelné zbraně je příslušník celní správy povinen použít též varovný výstřel. Od výstrahy a varovného výstřelu může upustit jen v případě, že je sám zjevně a bezprostředně ohrožen na životě nebo zdraví, nebo je-li ohrožen zjevně a bezprostředně život nebo zdraví jiné fyzické osoby a věc nesnese odkladu.

(6) Příslušník celní správy je při použití zbraně povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život nebo zdraví jiných fyzických osob, a co nejvíce šetřit život toho, proti němuž zákrok směřuje.

(7) Příslušník celní správy může použít zbraně jen v celním pohraničním pásmu nebo v celním prostoru pohraniční celnice. Mimo toto území může použít zbraně jen tehdy, je-li sám ohrožen.

Povinnosti příslušníka celní správy po použití donucovacích prostředků a zbraně

§ 14i

(1) Jestliže příslušník celní správy zjistí, že při po-

užití donucovacích prostředků došlo ke zranění fyzické osoby, je povinen, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněnému první pomoc a zajistit lékařské ošetření.

(2) Po každém použití zbraně, při kterém došlo ke zranění fyzické osoby, je příslušník celní správy povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněnému první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit všechny neodkladné úkony, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

§ 14j

(1) Příslušník celní správy je povinen bezodkladně hlásit svému nadřízenému každý služební zákrok, při kterém bylo použito donucovacích prostředků nebo zbraně.

(2) O použití donucovacích prostředků nebo zbraně je příslušník celní správy povinen podat svému nadřízenému písemné hlášení s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití.

(3) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně anebo byla-li při jejich použití způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda jich bylo použito v souladu se zákonem. O výsledku tohoto zjištění sepíše úřední záznam.

§ 14k

Zvláštní omezení

Příslušník celní správy nesmí při služebním zákroku proti zjevně těhotné ženě nebo ženě, která se za těhotnou prohlásí, fyzické osobě vysokého věku, fyzické osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou a fyzické osobě zjevně mladší 15 let použít úderu a kopu sebeobrany, slzotvorných prostředků, obušku, pout, služebního psa, úderu střelnou zbraní a zbraně, s výjimkou případů, ve kterých útok těchto osob bezprostředně ohrožuje život a zdraví příslušníka celní správy nebo život a zdraví jiných fyzických osob anebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.“.

5. Nadpis Hlavy druhé zní:

„CELNÍ ÚZEMÍ, CELNÍ POHRANIČNÍ PÁSMO, SVOBODNÉ CELNÍ PÁSMO A SVOBODNÝ CELNÍ SKLAD“.

6. § 18 a 19 včetně nadpisu znějí:

„Svobodné celní pásmo a svobodný celní sklad

§ 18

(1) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady tvoří prostory a stavby na části celního území, v nichž se tam umístěné zboží považuje z hlediska cel, daní

^{1c)} Např. zákon č. 547/1990 Sb., o nakládání s některými druhy zboží a technologií a o jejich kontrole, zákon č. 528/1990 Sb., devizový zákon.

a poplatků vybíraných v souvislosti s dovozem a vývozem zboží, jako by se nenacházelo na celním území, které jsou od ostatního celního území odděleny, a kde

- a) cizí zboží nepodléhá dovoznímu clu nebo právnímu předpisu, jímž se provádějí opatření obchodní politiky,
- b) pro československé zboží (dále jen „čs. zboží“) zvláštní předpisy stanoví jako důsledek jeho umístění ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu výhody, které se vztahují na zboží při jeho vývozu do volného oběhu v cizině.

(2) Souhlas ke zřízení svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu uděluje na žádost zřizovatele federální ministerstvo zahraničního obchodu po projednání s federálním ministerstvem financí, věcně příslušnými ústředními orgány státní správy republik a příslušnými orgány místní samosprávy.

§ 19

(1) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady musí být odděleny od ostatního celního území plotem vysokým nejméně 3 metry nebo jinak odděleny způsobem schváleným celníci tak, aby bylo možno kontrolovat vstupy do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu a výstupy z nich, a musí být určena místa jejich vstupu a výstupu.

(2) Jakákoliv stavba ve svobodném celním pásmu se může uskutečnit jen po předchozím souhlasu celnice.“

7. Za § 19 se vkládají nové § 19a až 19n, které znějí:

„§ 19a

(1) Obvod a vstupní a výstupní místa svobodného celního pásma a svobodného celního skladu jsou pod dohledem celnice.

(2) Fyzické osoby a dopravní prostředky vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu a vystupující z nich mohou být podrobeny celní prohlídce.

(3) Přístup do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu může být odepřen fyzickým osobám, které neskytají záruku dodržování pravidel stanovených pro svobodná celní pásma a svobodné celní sklady, protože byly opakovaně potrestány za porušení celních předpisů.

(4) Celnice je oprávněna kontrolovat zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává. K umožnění této kontroly budou celníci předávány kopie dopravních dokladů doprovázejících vstupující nebo vystupující zboží nebo budou tyto doklady za tímto účelem uschovány pro potřeby celnice fyzickou nebo právníckou osobou určenou celníci.

§ 19b

(1) Ve svobodném celním pásmu nebo ve svobod-

ném celním skladu může být umístěno čs. zboží i cizí zboží, bez ohledu na jeho množství, původ, místo jeho dovozu nebo místo určení, včetně zboží, na které se vztahují zákazy a omezení, nejde-li o zákazy a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, kulturních a národních kulturních památek majících uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu a ochrany patentů, ochranných známek a autorských práv.

(2) Nebezpečné zboží, zboží, které může znehodnotit jiné zboží anebo zboží vyžadující zvláštní zařízení, může být umístěno pouze v prostorech k tomu speciálně vybavených.

§ 19c

(1) Zboží vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nemusí být předloženo celníci a nemusí být podán návrh na celní řízení. Tím nejsou dotčena ustanovení § 19a odst. 4.

(2) Zboží však musí být předloženo celníci a bude podrobeno předepsaným celním formalitám tehdy, jestliže

- a) bylo propuštěno do záznamního oběhu v tuzemsku, který byl ukončen umístěním zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu; jestliže příslušný celní režim umožňuje, aby zboží nebylo předkládáno, nebude se předložení vyžadovat,
- b) je umístěno ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu na základě rozhodnutí o vrácení dovozního cla,
- c) byla podána žádost o zálohu na platbu vývozní náhrady u zboží, na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace.

(3) Na žádost oprávněné fyzické nebo právnícké osoby celnice potvrdí, že zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu je buď čs. zboží nebo cizí zboží.

§ 19d

(1) Doba umístění zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu není omezena.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu může vyhláškou tuto dobu omezit u čs. zboží, na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace.

§ 19e

(1) Jakákoliv průmyslová, obchodní nebo servisní činnost ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu je povolena za podmínek stanovených tímto zákonem. Ustanovení obecně závazných právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí tím nejsou dotčena.

(2) S ohledem na povahu zboží a potřebu celní

kontroly může příslušná celnice určitou činnost uvedenou v odstavci 1 ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu zakázat nebo omezit.

(3) Celnice může fyzickým nebo právnickým osobám, které opakovaně porušily ustanovení tohoto zákona, zakázat, aby pokračovaly v podnikatelské činnosti ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu.

§ 19f

(1) Cizí zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu může po dobu tohoto umístění:

- a) být propuštěno do volného oběhu v tuzemsku za podmínek stanovených pro propuštění do volného oběhu v tuzemsku a podmínek uvedených v § 19k;
- b) být bez povolení použito jako ekvivalentní zboží za zboží, které má být propuštěno do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem aktivního zušlechťovacího styku;
- c) být použito v záznamním oběhu v tuzemsku za účelem aktivního zušlechťovacího styku za podmínek stanovených pro tento oběh;
- d) být použito v záznamním oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití za podmínek stanovených pro tento oběh;
- e) fyzická nebo právní osoba, která je k tomu oprávněna, přenechat ve prospěch státu;
- f) být zničeno za předpokladu, že ten, kdo je k tomu oprávněn, poskytne celnici veškeré informace, které celnice považuje za potřebné.

(2) Jestliže je zboží použito v režimu uvedeném v odstavci 1 písm. c) nebo d), mohou být použity způsoby kontroly platné pro tyto účely záznamního oběhu.

§ 19g

Čs. zboží, na něž se vztahují ustanovení § 18 odst. 1 písm. b) a které podléhá právnímu předpisu, jímž se provádějí opatření tržní regulace, může být podrobeno pouze takovým formám manipulace, které jsou pro takové zboží stanoveny tímto zákonem. Tyto manipulace mohou být prováděny bez povolení.

§ 19h

K jiným účelům než uvedeným v § 19f a 19g nesmí být cizí zboží a čs. zboží, na které se vztahují ustanovení § 18 odst. 1 písm. b), ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito.

§ 19i

(1) Fyzická nebo právní osoba provádějící ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu činnosti uvedené v § 19e odst. 1 je povinna vést evidenci o zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává, způsobem stanoveným celnicí, jejímž základem je účetní evidence stanovená zvláštními předpisy tak, aby byla možná identifikace zboží

a byl získán přehled o jeho pohybu. Zboží musí být zaneseno do této evidence od okamžiku dodání do prostorů této fyzické nebo právní osoby. Evidence musí být dána celnici k dispozici, aby byla umožněna kontrola, kterou celnice považuje za potřebnou.

(2) V případě přemístění zboží uvnitř svobodného celního pásma musí být doklady vztahující se k tomuto přemístění uschovány pro potřebu orgánů celní správy. Krátkodobé skladování zboží prováděné v souvislosti s přemístěním se považuje za nedílnou součást přemístění.

§ 19j

(1) Nestanoví-li zvláštní předpisy jinak, může být zboží opouštějící svobodné celní pásmo nebo svobodný celní sklad

- a) vyvezeno do volného oběhu v cizině nebo vyvezeno zpět do ciziny anebo
- b) dodáno do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Ustanovení § 24, § 58 až 74 se vztahují na zboží dodané do jiných částí území České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 19k

(1) Jestliže cena skutečně placená, nebo která má být za cizí zboží zaplacená, zahrnuje náklady na skladování nebo zachování tohoto zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, nebudou tyto náklady do celní hodnoty zahrnuty, budou-li odlišeny od ceny skutečně placené nebo ceny, která má být za zboží zaplacená.

(2) Jestliže se zbožím ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu na základě povolení celnice byly provedeny obvyklé manipulace nutné k zajištění uchování zboží nebo zlepšení jeho balení nebo prodejní jakosti anebo jeho úpravy pro dopravu, bude na žádost dovozce vyměřeno clo podle povahy zboží a celní hodnoty, jaké byly před provedením těchto manipulací.

§ 19l

(1) Pro čs. zboží uvedené v § 18 odst. 1 písm. b), které podléhá právnímu předpisu, jímž se provádějí opatření tržní regulace, a které je umístěno ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, budou určeny způsoby nakládání nebo užití stanovené zvláštními předpisy, které z důvodu jeho umístění ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu poskytují výhody, které jsou obvykle spojené s vývozem tohoto zboží.

(2) V případě, že se zboží uvedené v odstavci 1 vrátilo do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jestliže ve lhůtě stanovené v § 19d odst. 2 nebyla podána žádost o určení způsobu nakládání se zbožím nebo jeho užití, které je uvedeno v odstavci 1, učiní celnice potřebná opatření stanovená zvláštními předpisy pro případné nedodržení příslušného způsobu nakládání nebo užití.

§ 19m

(1) Jestliže bylo zboží dodáno nebo vráceno do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky nebo propuštěno do vázaného oběhu v tuzemsku, je možno použít potvrzení uvedené v § 19c odst. 3, aby bylo prokázáno, zda se jedná o čs. zboží nebo zboží cizí.

(2) Jestliže není k dispozici žádné potvrzení nebo jiná evidence o tom, zda se jedná o čs. zboží nebo cizí zboží, pokládá se zboží za

- a) čs. zboží pro účely aplikace vývozního cla a vývozních licencí nebo vývozních opatření obchodní politiky,
- b) cizí zboží v ostatních případech.

§ 19n

Celnice kontroluje, aby při vývozu zboží ze svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu byla dodržována ustanovení obecně závazných právních předpisů upravující vývoz zboží do volného oběhu v cizině.“

8. V § 22 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Pro účely tohoto zákona se čs. zbožím rozumí

- a) zboží, které bylo zcela získáno nebo vyrobeno na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) zboží dovezené do České a Slovenské Federativní Republiky a propuštěné do volného oběhu v tuzemsku,
- c) zboží získané nebo vyrobené na území České a Slovenské Federativní Republiky, buď zcela ze zboží uvedeného v písmenu b) nebo ze zboží uvedeného v písmenech a) a b).

(4) Pro účely tohoto zákona se cizím zbožím rozumí jiné zboží než uvedené v odstavci 3. Čs. zboží se propuštěním do volného oběhu v cizině stává cizím zbožím.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

9. V nadpisu § 36 až 38 se nahrazují slova „dopravních právnických osob“ slovem „dopravců“.

10. V § 36 odst. 1 se nahrazují slova „Dopravní právnické osoby“ slovem „Dopravci“.

V § 36 odst. 2 se před slovo „právnických“ vkládají slova „fyzických a“ a nahrazují se slova „dopravními právními osobami“ slovem „dopravci“.

11. V § 37 odst. 1 se nahrazují slova „dopravními právními osobami“ slovem „dopravci“ a slova „dopravních právnických osob“ slovem „dopravců“.

V § 37 odst. 2 se nahrazují slova „Dopravní právnické osoby“ slovem „Dopravci“.

12. V § 38 se nahrazují slova „dopravní právnické osoby“ slovem „dopravci“.

13. § 46 včetně nadpisu zní:

„§ 46

Vznik nároku na clo

(1) Nárok státu na clo vzniká okamžikem, kdy celnice přijala návrh na celní řízení na propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Bylo-li zboží propuštěno do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití, vzniká nárok státu na clo rozhodnutím celnice, jímž bylo ukončeno propuštění zboží do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem jeho dočasného použití.

(3) Bylo-li zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito v rozporu se stanovenými podmínkami, vzniká nárok státu na clo okamžikem, kdy zboží bylo nezákonně spotřebováno nebo poprvé použito.

(4) Uniklo-li zboží celní kontrole, vzniká nárok státu na clo okamžikem, kdy zboží přestoupilo státní hranice.

(5) Bylo-li zboží propuštěné do vázaného oběhu zcizeno nebo použito v rozporu se stanovenými podmínkami, vzniká nárok státu na clo okamžikem porušení těchto podmínek.“

14. § 47 včetně nadpisu zní:

„§ 47

Vyměrování cla

(1) Clo ze zboží podléhajícího clu se vyměruje podle předpisů platných v okamžiku, kdy celnice přijala návrh na celní řízení na propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Ze zboží propuštěného do záznamního oběhu v cizině za účelem jeho zpracování, úpravy nebo opravy se clo vyměruje podle předpisů platných v okamžiku přijetí návrhu na celní řízení na jeho propuštění do volného oběhu. Základem pro vyměření cla je zvýšená celní hodnota, která se vypočítá jako rozdíl mezi celní hodnotou zboží při jeho zpětném dovozu a celní hodnotou zboží propuštěného do záznamního oběhu v cizině za účelem jeho zpracování, úpravy nebo opravy.

(3) Ze zboží propuštěného do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití činí částka cla za každý i započatý měsíc, v němž je zboží v tomto oběhu, 3 % ze cla, které by mělo být vyměřeno, kdyby toto zboží bylo propuštěno do volného oběhu v tuzemsku v okamžiku jeho propuštění do záznamního oběhu v tuzemsku. Takto určené clo nesmí být vyšší než to, které by bylo vyměřeno v případě propuštění tohoto zboží do volného oběhu v tuzemsku v okamžiku jeho propuštění do záznamního oběhu v tuzemsku.

(4) Bylo-li zboží propuštěno ze záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití do volného oběhu v tuzemsku, stanoví se částka cla, vybíraného z tohoto důvodu, rozdílem mezi clem, které by mělo být vyměřeno, kdyby toto zboží bylo propuštěno do volného oběhu v tuzemsku v okamžiku jeho propuštění do záznamního oběhu v tuzemsku, a clem určeným podle odstavce 3.

(5) Bylo-li zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito v rozporu se stanovenými podmínkami, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy zboží bylo nezákonně spotřebováno nebo poprvé použito. Nelze-li zjistit, kdy zboží bylo nezákonně spotřebováno nebo poprvé použito, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy celnice zjistila, že zboží bylo nezákonně spotřebováno nebo poprvé použito.

(6) Uniklo-li zboží podléhající clu celní kontrole, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy zboží přestoupilo státní hranice. Nelze-li zjistit, kdy zboží přestoupilo státní hranice, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy celnice zjistila, že zboží uniklo celní kontrole.

(7) Bylo-li zboží propuštěné do vázaného oběhu zcizeno nebo použito v rozporu se stanovenými podmínkami, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku porušení těchto podmínek. Nelze-li zjistit, kdy došlo k porušení stanovených podmínek, vyměřuje se clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy celnice zjistila, že došlo k porušení stanovených podmínek.

(8) Jestliže se vyměřuje clo ze zboží podle jeho ceny a účastník celního řízení ji neprokáže nebo uvede údaje neodpovídající skutečné ceně zboží, určí ji celnice podle mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána. Náklady s tím spojené hradí účastník celního řízení.

(9) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy stanoví vyhláškou podrobnou úpravu vyměřování cla, vybírání cla ze zboží propuštěného do záznamního oběhu a případy, kdy vyměřené clo může vybírat pošta.

15. V § 51 odst. 1 se nahrazují slova „dopravní právnická osoba“ slovem „dopravce“.

16. V § 53 se vypouští písmeno i).

17. § 64 včetně nadpisu zní:

„§ 64

Účastník celního řízení

(1) Účastníkem celního řízení je ten, komu má být zboží v dovozu nebo vývozu propuštěno.

(2) V poukazovacím řízení je účastníkem celního řízení ten, kdo je oprávněn se zbožím nakládat.“.

18. § 65 odst. 3 zní:

„(3) Je-li zboží, u něhož má být provedeno celní řízení, dopravováno po železnici nebo poštou, je železnice nebo pošta podle tohoto zákona zmocněna i k provedení úkonů potřebných pro celní řízení, pokud je neprovede účastník celního řízení.“.

19. V § 75 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Zboží je ve volném oběhu v tuzemsku, jakmile je zaplacen dovozní clo a jiné poplatky vybírané v souvislosti s dovozem nebo složena celní jistota nebo poskytnuta záruka na jejich úhradu.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

20. § 79 odst. 5 zní:

„(5) Jestliže dopravce odevzdá poukázané zboží k dopravě dalšímu dopravci, přechází povinnost uveřejněná v předchozím odstavci na každého dalšího dopravce, který poukázané zboží dopravuje.“.

21. V § 80 odst. 4 se nahrazují slova „dopravních právnických osob“ slovem „dopravců“.

22. § 87 odst. 1 písm. g) zní:

„g) neuposlechne výzvy orgánů celní správy nebo jinak jím brání při výkonu jejich činnosti.“.

23. § 118 odst. 2 zní:

„(2) Orgány celní správy plní úkoly stanovené zákony národních rad související s dovozem, vývozem nebo průvozem zboží.“.

Čl. II

24. Na řízení zahájené před 1. červnem 1992 se užije zákona účinného před tímto dnem; nového zákona se užije pouze tehdy, jestliže je to pro účastníka celního řízení příznivější.

25. Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění celního zákona (zákon č. 44/1974 Sb.), jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

218

ZÁKON

ze dne 27. dubna 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami
(zákon o ovzduší)

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), se mění a doplňuje takto:

1. § 3 včetně nadpisu zní:

„§ 3

Zdroje znečišťování

(1) Zdroji znečišťování ovzduší (dále jen „zdroje znečišťování“) podle tohoto zákona jsou:

- a) technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv, zařízení technologických procesů, uhelné lomy a jiné plochy s možností zapáření, hoření nebo úletu znečišťujících látek nebo plochy, na kterých jsou prováděny práce, které mohou způsobovat znečišťování ovzduší, sklady a skládky paliv, surovin, produktů a odpadů a jiné stavby, zařízení a činnosti, pro které bylo vydáno kolaudační nebo jiné obdobné rozhodnutí, na jehož základě lze zdroj znečišťování provozovat. V pochybnostech rozhodne o vymezení zdroje znečišťování stavební úřad nebo jiný příslušný orgán státní správy, a to na návrh orgánu ochrany ovzduší,
- b) pohyblivá zařízení se spalovacími nebo jinými motory, která znečišťují ovzduší, zejména silniční motorová vozidla, železniční kolejová vozidla, plavidla a letadla (dále jen „mobilní zdroje znečišťování“); podrobnosti stanoví zvláštní předpis.

(2) Zdroje znečišťování uvedené v odstavci 1 písm.

a) se člení podle tepelného výkonu, míry vlivu technologického procesu na ovzduší nebo rozsahu znečišťování na:

- a) technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o tepelném výkonu vyšším než 5 MW a zařízení zvláště závažných technologických procesů (dále jen „velké zdroje znečišťování“),
- b) technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o tepelném výkonu od 0,2 do 5 MW, zařízení závažných technologických procesů, jakož i uhelné lomy a obdobné plochy s možností hoření, zapáření nebo úletu znečišťujících látek (dále jen „střední zdroje znečišťování“),
- c) technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o tepelném výkonu nižším než 0,2 MW, zařízení technologických procesů nespádajících do kategorie velkých a středních

zdrojů znečišťování, plochy, na kterých jsou prováděny práce, které mohou způsobovat znečišťování ovzduší, skládky paliv, surovin, produktů a odpadů a zachycených exhalátů a jiné stavby, zařízení a činnosti výrazně znečišťující ovzduší (dále jen „malé zdroje znečišťování“).

2. Do § 4 se za písmeno e) doplňují nová písmena f) a g), která znějí:

„f) stávajícím zdrojem znečišťování je zdroj, který byl v souladu s platnými předpisy uveden do provozu do 30. září 1991, nebo zdroj, pro jehož zřízení bylo do tohoto termínu vydáno stavební nebo jiné obdobné povolení a který bude uveden do provozu do 31. prosince 1994,

g) novým zdrojem znečišťování je zdroj, pro jehož zřízení bylo vydáno stavební nebo jiné obdobné povolení po 1. říjnu 1991, a nebo zdroj uvedený do provozu po 31. prosinci 1994 bez ohledu na den vydání stavebního nebo jiného obdobného povolení.“

3. V § 5 odst. 4 se za slova „limity znečišťování“ vkládají slova „pro zdroje uvedené v § 3 odst. 2 písm. a) až c); slovo „dohodnuté“ se nahrazuje slovem „projednané“.

4. Do § 5 se za odstavce 4 doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„(5) Emisní limity pro mobilní zdroje znečišťování uvedené v § 3 odst. 1 písm. b) stanoví federální ministerstvo dopravy obecně závazným právním předpisem.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6 a za nový odstavec 6 se doplňují nové odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Seznam znečišťujících látek, kategorizace zdrojů znečišťování a limity znečišťování vyhlášené Federálním výborem pro životní prostředí nebo orgány státní správy republik podle odstavce 4 mohou být změněny a vyhlášené limity znečišťování zpřísněny nejdříve po pěti letech ode dne jejich účinnosti; změna nebo zpřísnění musí být vyhlášena nejméně tři roky před dnem stanoveným jako den jejich účinnosti. Zdroje musí stanovené limity splňovat do pěti let ode dne jejich účinnosti.

(8) Množství vypouštěných znečišťujících látek ze zdroje se zjišťuje měřením nebo se stanoví bilančním výpočtem. Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází k dalšímu čištění nebo ředění vypouštěných plynů. Podrobnosti o místě a způsobu měření stanoví zvláštní předpis.“

5. Do § 6 se za odstavec 2 doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Výrobci, dovozci a prodejci paliv jsou povinni vyrábět, dovážet a prodávat paliva v souladu s požadavky na kvalitu stanovenou zvláštním předpisem [§ 20 písm. d)].“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako 4 a 5.

6. Do § 8 se za písmeno b) doplňuje nové písmeno c), které zní:

„c) plnit pokyny orgánu ochrany ovzduší ke zjednání nápravy (§ 12 odst. 1).“.

7. Dosavadní text § 8 se označuje jako odstavec 1, za něj se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Povinnosti podle odstavce 1 písm. b) se nevztahují na provozovatele malých zdrojů znečišťování (lokální topeniště), které jsou umístěny v bytech v obytných domech, v rodinných domcích a ve stavbách pro individuální rekreaci.“.

8. V § 9 odst. 2 se vypouštějí slova „na vyzvání orgánu ochrany ovzduší“.

9. V § 11 odst. 2 ve druhé větě se slova „(§ 6 odst. 4)“ nahrazují slovy „(§ 6 odst. 5)“.

10. § 14 odst. 3 zní:

„(3) Emisní limity stanovené pro stávající zdroje znečišťování vycházejí z nejnižších dosažitelných emisí na daných technických zařízeních při dodržení podmínek stanovených pro jejich provoz. Orgány ochrany ovzduší stanoví tyto limity do 30. června 1993 a současně stanoví, do kdy musí být dosažena hodnota emisního limitu stanoveného pro nové zdroje znečišťování. Tato doba musí být stanovena s ohledem na používané technologie a musí skončit nejpozději do 31. prosince 1998. Podrobnosti stanoví zvláštní předpis.“.

11. V § 14 odst. 4 se na konci věty vypouští odkaz „[§ 5 odst. 4 písm. b)]“.

12. Dosavadní text § 17 se označuje jako odstavec 1, za něj se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Povinnost platit poplatky se nevztahuje na fyzické osoby provozující malé zdroje znečišťování o tepelném výkonu do 50 kW, pokud takovýto zdroj není pravidelně užíván k výkonu podnikatelské činnosti.“.

13. V § 18 odst. 1 zní:

„(1) Pokutu ve výši od 30 000 do 10 000 000 Kčs orgán ochrany ovzduší uloží:

a) provozovateli velkého zdroje znečišťování, poruší-li povinnosti stanovené v § 6 odst. 4, § 7 odst. 1 písm. a), c), d), f), h), i) a § 7 odst. 2,

b) výrobci, dovozci a prodejci paliv, poruší-li povinnosti stanovené v § 6 odst. 3.“.

V § 18 se odkazy na „§ 6 odst. 3“ přeznačují na „§ 6 odst. 4“.

14. V § 18 odst. 4 se za slovo „provozovatel“ vkládá slovo „malého“.

15. V § 18 odst. 6 písm. b) zní:

„b) nezjednal nápravu uloženou orgánem ochrany ovzduší podle § 12 odst. 1.“.

Čl. II

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 1992.

(2) Ustanovení § 5 odst. 7 nabývá účinnosti dnem 1. října 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

219

NARIADENIE VLÁDY

Slovenskej republiky

z 31. marca 1992

o postupe pri obstarávaní štátnej výstavby

Vláda Slovenskej republiky na vykonanie zákona Slovenskej národnej rady č. 592/1990 Zb. o rozpočtových pravidlách Slovenskej republiky v znení zákona SNR č. 574/1991 Zb. (ďalej len „zákon“) nariaďuje:

§ 1

Toto nariadenie upravuje niektoré otázky postupu

pri obstarávaní investícií¹⁾ financovaných celkom alebo čiastočne zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

§ 2

(1) Ak nie je v tomto nariadení ustanovené inak, možno rozpočtové prostriedky na financovanie investícií použiť, len ak zmluvy na ich obstaranie boli uza-

¹⁾ § 4 vyhlášky Federálneho ministerstva financií č. 586/1990 Zb. o odpisovaní základných prostriedkov.

vreté na základe výsledkov obchodnej verejnej súťaže²⁾ (ďalej len „verejná súťaž“).

(2) Verejnú súťaž vyhlasuje

- a) ústredný orgán štátnej správy, rozpočet ktorého obsahuje prostriedky na obstaranie investície,³⁾ alebo vecne príslušný ústredný orgán po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky, ak ide o prostriedky, ktoré nie sú obsahom rozpočtov ústredných orgánov,⁴⁾ alebo obec, alebo
- b) rozpočtové alebo príspevkové organizácie, či iné osoby, ktorým boli rozpočtové prostriedky určené (poskytnuté), prípadne
- c) osoba, ktorá vykonáva niektoré činnosti spojené s obstaraním investície pre osoby uvedené v písmenách a) a b) na základe zmluvy.

(3) Verejnú súťaž možno vyhlásiť až, podľa povahy veci, po schválení štátneho rozpočtu alebo inom rozhodnutí v rozpočtovom procese a rozpočtovom hospodárení, najmä po určení záväzných ukazovateľov investičných výdavkov rozpočtov ústredných orgánov.

§ 3

(1) Súťažné podmienky⁵⁾ musia byť vymedzené tak, aby umožňovali pri vyhodnocovaní predložených návrhov zmlúv posúdiť hospodárnosť a efektívnosť použitia rozpočtových prostriedkov, a to podľa zásad schválených vládou Slovenskej republiky.⁶⁾

(2) Súťažne podmienky schvaľuje osoba uvedená v § 2 ods. 2 písm. a) alebo b) aj v prípade, ak verejnú súťaž vyhlasuje osoba uvedená v § 2 ods. 2 písm. c).

(3) Vyhlasovateľ za úhradu umožní záujemcom nahliadnuť do zadávacích podkladov pre vypracovanie návrhu zmluvy, ktoré uviedol v súťažných podmienkach, alebo mu ich poskytne; výška úhrady sa uvedie v súťažných podmienkach.

(4) Ak je to uvedené v súťažných podmienkach, k návrhu na uzavretie zmluvy sa pripájajú doklady o odbornej a hospodárskej spôsobilosti navrhovateľa a o zložení zábezpeky.

(5) Vyhlasovateľ v súťažných podmienkach uvedie spôsob podávania návrhov a zabezpečí spôsob evidencie došlých návrhov a ďalšie organizačné a technické podmienky na zaručenie anonymity podaných návrhov až do ich otvorenia. Pri otvorení návrhov musia byť prítomné najmenej tri osoby; o otvorení návrhov sa spíše zápisnica.

(6) Vyhlasovateľ v súťažných podmienkach zabezpečí zrušenie verejnej súťaže, ak nebudú podané aspoň dva návrhy.

§ 4

(1) Ak vyhlasovateľ odmietol všetky návrhy, predložené vo verejnej súťaži,⁷⁾ alebo ak sa z dôvodov uvedených v odseku 3 verejná súťaž nevyhlasuje, podáva sa výzva na podávanie návrhov na uzavretie zmluvy viacerým určitým osobám⁸⁾ s uvedením podmienky,⁹⁾ že zmluva bude uzavretá s osobou, ktorá podá najvýhodnejší návrh (ďalej len „užšia súťaž“).

(2) Pre užšiu súťaž platia ustanovenia § 2 ods. 2 a 3 a § 3 obdobne.

(3) Užšia súťaž sa použije, ak

- a) vyhlásenie verejnej súťaže je vylúčené z dôvodu ochrany štátneho tajomstva, alebo
- b) vyhlásenie verejnej súťaže je preukázateľne nepriemerané dosiahnuteľným výhodám alebo hodnote požadovaného predmetu zmluvy, alebo
- c) na uzavretie zmluvy prichádza preukázateľne do úvahy len obmedzený počet navrhovateľov, najmä vzhľadom na požadovanú spoľahlivosť predmetu plnenia alebo spôsobilosť navrhovateľa.

§ 5

Verejná súťaž alebo užšia súťaž sa nepoužije, ak

- a) cena požadovaného plnenia rovnakého druhu počas dvanástich po sebe idúcich mesiacov je menšia ako 500 000 Kčs, alebo
- b) ide o opakované dielo za rovnakých alebo výhodnejších podmienok vyhotovené tým istým zhotoviteľom v posledných dvanástich mesiacoch, alebo
- c) ide o neodkladné práce na odstránení následkov havárií alebo živelných pohrôm.

§ 6

Ustanovenia zákona o rozpočtovej disciplíne a o kontrole rozpočtového hospodárenia vo vzťahu k vyhlasovateľom verejnej súťaže a užšej súťaže zostávajú nedotknuté.

§ 7

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Černogurský v. r.

²⁾ § 281 a nasl. Obchodného zákonníka.

³⁾ § 12 zákona.

⁴⁾ § 4 ods. 3 zákona.

⁵⁾ § 282 Obchodného zákonníka.

⁶⁾ Napr. Zásady obstarávania štátnej výstavby schválené uznesením vlády SR č. 754 z 23. 12. 1991.

⁷⁾ § 287 ods. 2 Obchodného zákonníka.

⁸⁾ § 276 ods. 2 Obchodného zákonníka.

⁹⁾ § 36 Občianskeho zákonníka.

220

NARIADENIE VLÁDY

Slovenskej republiky

z 31. marca 1992

o odbornej spôsobilosti pracovníkov obecnej polície

Vláda Slovenskej republiky podľa § 25 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii nariaďuje:

§ 1

Odborná spôsobilosť je súhrn vedomostí, a praktických schopností pracovníka obecnej polície potrebných na plnenie úloh obecnej polície.¹⁾

§ 2

(1) Predmet a rozsah odbornej spôsobilosti pracovníka obecnej polície sa určuje v prílohe tohto nariadenia.

(2) Odbornú spôsobilosť pracovník obecnej polície preukazuje skúškou pred odbornou komisiou Policajného zboru Slovenskej republiky (ďalej len „komisia“).

§ 3

(1) Členov komisie ustanovuje minister vnútra Slovenskej republiky.

(2) Komisia sa skladá z príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky, zástupcu Združenia miest a obcí na Slovensku, prokurátora, a ak sa podieľalo na školení a výcviku pracovníkov obecnej polície vzdelávacie zariadenie,²⁾ tiež jeho zástupcu.

(3) Zástupcu Združenia miest a obcí na Slovensku navrhuje ministrovi vnútra Slovenskej republiky predseda združenia, zástupcu prokuratúry generálny prokurátor Slovenskej republiky a zástupcu vzdelávacieho zariadenia riaditeľ tohto zariadenia.

(4) Komisia koná a rozhoduje najmenej v trojčlenom zložení a uznáva sa väčšinou hlasov. Predsedu komisie vymenúva minister vnútra Slovenskej republiky z príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky.

§ 4

(1) Skúška sa vykonáva po skončení výcviku a školenia pracovníkov obecnej polície vo vzdelávacom zariadení,²⁾ v ktorom sa vykonával výcvik a školenie. Vzdelávacie zariadenie oznámi predsedovi komisie 30 dní vopred termín ukončenia výcviku a školenia pracovníkov obecnej polície.

(2) Ak sa skúška nevykoná vo vzdelávacom zariadení, vykoná sa na stredných odborných školách Policajného zboru Slovenskej republiky v Bratislave, Pezinku a Košiciach. Žiadosť o vykonanie skúšky zasiela

obec najmenej 30 dní pred určeným termínom skúšky. Termíny skúšok určí Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

(3) Žiadosť o vykonanie výcviku podľa § 26 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii (ďalej len „zákon o obecnej polícii“) predkladá obec okresnému veliteľstvu Policajného zboru Slovenskej republiky.

§ 5

(1) Komisia o vykonaní skúšky a jej výsledku hotovuje zápisnicu. Výsledok skúšky oznámi pracovníkovi obecnej polície v deň vykonania skúšky.

(2) Pracovníkovi obecnej polície, ktorý úspešne vykonal skúšku, vydá komisia osvedčenie.

(3) Osvedčenie obsahuje

- a) vymedzenie činnosti, pre ktorú bolo vydané,
- b) osobné údaje pracovníka obecnej polície,
- c) dátum a miesto vykonania skúšky,
- d) odtlačok pečiatky strednej odbornej školy uvedenej v § 4 ods. 2,
- e) podpis predsedu komisie.

(4) Ak pracovník obecnej polície na skúške nevyhoví, môže skúšku dvakrát opakovať. Termín a miesto opakovanej skúšky určí komisia. Skúšku možno opakovať najskôr po jednom mesiaci odo dňa neúspešnej skúšky.

(5) Ak pracovník obecnej polície zo závažných dôvodov nemohol prísť na skúšku alebo opakovanú skúšku, obec požiada o určenie náhradného termínu.

§ 6

Na osoby, ktoré sa stali pracovníkmi obecnej polície v roku 1992, sa vzťahuje § 27 ods. 2 zákona o obecnej polícii.

§ 7

(1) Ak dôjde k podstatným zmenám právnych predpisov, ktoré tvoria náplň odbornej spôsobilosti pracovníkov obecnej polície, sú títo pracovníci povinní zúčastniť sa doplnkového školenia a výcviku. Za doplnkové školenie a výcvik zodpovedá obec.

(2) Použitie ustanovení odseku 1 a rozsah doplnkového školenia a výcviku určí Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po prerokovaní so Združením miest a obcí na Slovensku.

¹⁾ § 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii.

²⁾ § 7 a 8 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 51/1991 Zb., ktorou sa určujú bližšie podmienky zabezpečovania rekvalifikácie uchádzačov o zamestnanie a zamestnancov, ako aj podmienky na vydávanie dokladov o kvalifikácii s celoštátnou pôsobnosťou.

(3) Ak sa pracovník obecnej polície odmieta bez ospravedlniteľného dôvodu doplnkového školenia zúčastniť, osvedčenie (§ 5) stratí platnosť. predpoklady na výkon funkcie pracovníka obecnej polície.³⁾

§ 8

Ak pracovník obecnej polície nevykoná skúšku alebo osvedčenie stratí platnosť (§ 7 ods. 3), nespĺňa

§ 9

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Čarnogurský v. r.

Príloha nariadenia vlády SR č. 220/1992 Zb.

Predmet a rozsah odbornej spôsobilosti

Teoretická časť

Predmet:

Právo

1. Vybrané otázky teórie práva

– pramene práva, miesto všeobecne záväzných nariadení obce v systéme právnych predpisov, interné normatívne akty (zákl. orientácia v problematike).

2. Základy ústavného práva

– ústavný zákon, ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd (všeobecná charakteristika),
– ústavné práva a slobody občanov a ich odraz na činnosť policajných orgánov (základný prehľad).

3. Vybrané otázky správneho práva

– verejná správa, štátna správa a samospráva (základná charakteristika pojmov a schopnosť pochopiť miesto samosprávy v systéme verejnej správy),
– zákon SNR o obecnom zriadení. Postavenie obcí, orgány obce, mestá (základná znalosť problematiky),
– zákon o obecnej polícii. Miesto obecnej polície pri zabezpečovaní verejného poriadku (právna úprava obecnej polície v plnom rozsahu),
– zákon o Policajnom zbore SR (základný prehľad),
– priestupkové právo hmotné. Základy zodpovednosti za priestupky. Skutkové podstaty priestupkov, ktoré môže obecná polícia prejednať v blokovaní konaní (základný prehľad),
– priestupkové právo procesné. Spôsoby prejednávania priestupkov. Objasňovanie priestupkov (základná orientácia),
– blokové konanie (podrobná znalosť),
– právne predpisy o pravidlách premávky na pozemných komunikáciách a miestna úprava cestnej premávky (základný prehľad),
– právne predpisy o ochrane životného prostredia a hygieny (základný prehľad, potrebný na riešenie priestupkov na tomto úseku),
– právne predpisy o požiarnej ochrane (základný prehľad, potrebný na plnenie úloh obecnej polície na tomto úseku),
– právne predpisy na úseku dokladov totožnosti, pobytu občanov, vstupu a pobytu cudzincov, povoľovací systém na úseku zbraní a streliva a na úseku podnikania (základný prehľad),
– zhromažďovacie a spolčovacie právo (základný prehľad, potrebný pre plnenie úloh na tomto úseku).

4. Základy trestného práva

– základy trestnej zodpovednosti (stručná charakteristika inštitútov všeobecnej časti TZ),

trestné činy:

neoprávnené podnikanie, ohrozenie devízového hospodárstva, skrátenie dane, trestné činy proti výkonu právomoci štátneho orgánu a verejného činiteľa, trestné činy verejných činiteľov, trestné činy všeobecne nebezpečné, trestné činy hrubo narušujúce občianske spolužitie, trestné činy proti rodine a mládeži, trestné činy proti životu a zdraviu, trestné

³⁾ § 46 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce.

činy proti slobode a ľudskej dôstojnosti, trestné činy proti majetku (stručný rozbor základných skutkových podstatí),

- trestné právo procesné – zadržanie podozrivej osoby, domová a osobná prehliadka (poznať dôkladne zákonné dôvody realizácie týchto oprávnení).

5. Odborno-polícajná príprava

- verejný poriadok a jeho ochrana, obecné veci verejného poriadku (stručný rozbor pojmov),
- poriadková služba (stručná charakteristika organizačno-taktických foriem poriadkovej služby),
- služobné zákroky (stručná charakteristika pojmov „služobný zákrok, služobný úkon, iné opatrenie“).

6. Vybrané otázky kriminalistiky

- stopy, identifikácia (orientačná znalosť),
- miesto činu (pochopiť význam pre kriminalistickú prax).

Praktická časť:

1. Písomné vypracovanie

- a) oznámenia o spáchaní priestupku (podľa predlohy),
- b) záznamu o podaní vysvetlenia na objasnenie priestupku,
- c) záznamu po otvorení bytu,
- d) záznamu po odňatí veci v konaní o priestupku,
- e) záznamu o zadržaní podozrivej osoby,
- f) hlásenia o použití donucovacích prostriedkov.

2. Popis praktického postupu

- a) po prijatí oznámenia a následnom otvorení bytu,

- b) pri odňatí veci v konaní o priestupku,

- c) pri bezpečnostnej prehliadke osoby, ktorá by mohla ohroziť život alebo zdravie iných osôb,

- d) pri zaisťovaní miesta trestného činu,

- e) pri zadržiavaní osoby podozrivej zo spáchania trestného činu,

- f) pri riešení výtržnosti spáchanej v miestnosti,

- g) pri zakladaní pút vo výkone služby,

- h) pri použití donucovacích prostriedkov a zbrane,

- i) pri poskytovaní prvej pomoci.

221

VYHLÁŠKA

federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí

ze dne 27. dubna 1992,

ktou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 145/1991 Sb., o usměrňování mzdových prostředků rozpočtových a příspěvkových organizací, ve znění vyhlášek federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 274/1991 Sb., č. 359/1991 Sb., č. 470/1991 Sb. a č. 532/1991 Sb.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 123 odst. 1 písm. a) zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 3/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 145/1991 Sb., o usměrňování mzdových prostředků rozpočtových a příspěvkových organizací, ve znění vyhlášek federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 274/1991 Sb., č. 359/1991 Sb., č. 470/1991 Sb. a č. 532/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 odst. 4 a v § 9 odst. 4 se doplňuje za slovo „základních“ slovo „(tarifních)“.

2. V § 3 se na konci odstavce 4 a v § 9 na konci odstavce 4 doplňují slova „pokud se dále nestanoví jinak (§ 9 odst. 6).“.

3. V § 3 odst. 5 a v § 10 odst. 1 se vypouštějí slova „pro rok 1991“.

4. V § 3 odst. 6 písm. f) se vypouštějí slova „v rozsahu nároku stanoveného právními předpisy“.

5. § 3 odst. 6 písm. i) zní:

„i) odměny poskytnuté podle právních předpisů zprostředkovatelům a rozhodcům, předsedům a členům privatizačních komisí a odměny poskytnuté za posuzování privatizačních projektů,“.

6. § 3 odst. 6 písm. j) zní:

„j) odměny a ostatní plnění poskytované žákům středních odborných učilišť, speciálních středních odborných učilišť, odborných učilišť a učilišť (dále

jen „učiliště“) za práci vykonávanou v rámci odborného výcviku na produktivních činnostech.“

7. § 3 odst. 6 písm. k) zní:

„k) příplatky za práci ve ztížených podmínkách nebo ve zdravotně škodlivém prostředí poskytnuté občanům vykonávajícím civilní službu,“.

8. V § 5 odst. 5 a § 11 odst. 5 se slova „předchozího kalendářního roku“ nahrazují slovy „roku 1990“.

9. § 6 odst. 3 zní:

„(3) O částku překročení, kterou rozpočtová organizace neuhradí podle odstavce 2, sníží přípustný objem mzdových prostředků v následujícím kalendářním roce.“.

10. V § 9 odst. 3 se slova „(odstavce 4 a 5)“ nahrazují slovy „(odstavce 4 až 6)“.

11. V § 9 se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Pro rozpočtové a příspěvkové organizace, u nichž dojde v roce 1992 ke změně systému odměňování proti stavu v roce 1991, je regulační základnou za hodnocené období regulační základna zjištěná za stejné období roku 1991, kterou tyto organizace zvýší o procento přírůstku nebo sníží o procento úbytku počtu pracovníků mezi hodnoceným obdobím a stejným obdobím roku 1991. Při výpočtech použijí skutečný počet pracovníků zaokrouhlený na jedno desetinné místo, pokud tento počet je nižší než 100.“.

12. V § 12 odst. 1 se za slova „růst mezd“ doplňují slova „nebo limit“.

13. § 12 odst. 3 zní:

„(3) O částku překročení, kterou příspěvková organizace neuhradí podle odstavce 2, sníží přípustný objem mzdových prostředků v následujícím kalendářním roce.“.

14. § 13 odst. 4 zní:

„(4) Příspěvková organizace z fondu odměn

- a) přednostně hradí překročení podle § 12 odst. 2,
- b) hradí pracovníkům složky mzdy podle vlastního rozhodnutí,
- c) převádí prostředky do fondů odměn jiných příspěvkových a rozpočtových organizací.“.

15. § 14 zní:

§ 14

Směrný růst mezd pro rozpočtové organizace a pro příspěvkové organizace pro jednotlivá čtvrtletí roku 1992 činí 32 %.

16. V § 16 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Rozpočtové a příspěvkové organizace, u kterých skutečný počet pracovníků za hodnocené období nepřekročí 10 osob, nezjišťují přípustný objem mzdových prostředků.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Miller v. r.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.